

РЕШЕНИЕ

№ 2242

гр. Пловдив, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Момчил Ал. Найденов

при участието на секретаря Илияна Й. Йорданова
като разгледа докладваното от Момчил Ал. Найденов Административно наказателно дело № 20225330205649 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 646309-F655803 от 07.07.2022г. издадено от М. К. Л., на длъжност *** в ТД НАП-Пловдив, с което на „С. И И. ****“ ЕООД, ЕИК:206647808, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от И. И. Х., на основание чл.179, ал.1 от ЗДДС е наложена административно наказание - имуществена санкция в размер на 500 лв. (петстотин лева), за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС, във вр.с чл.125, ал.3 от ЗДДС.

В жалбата се сочи, че справки – декларации и регистри по ЗДДС не са подавани, поради смяна на ***, като се предлага наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Процесуалният представител на жалбоподателя – адвокат Х. поддържа жалбата, като сочи, че от субективна страна нарушението не е извършено, доколкото *** на дружеството е наел ***, който по незнайни причини не е подал отчетните регистри. Още посочва, че последното е сторено от *** веднага, след като е извикан за съставяне на АУАН, а също и сочи, че към онзи момент дружеството не е осъществявало дейност, а още – държавният

фиск не е бил оцетен по никакъв начин. Предлага наказателното постановление да бъде отменено с приложение на чл.28 от ЗАНН.

Ответната страна - ТД НАП – гр.Пловдив, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Б. оспорва жалбата. Сочи, че от събраните доказателства безспорно се установява, че нарушението е извършено от страна на дружеството жалбоподател, както и че отговорността му е обективна и безвиновна. Още посочва и приложеното по преписката извлечение от електронно съобщение, получено от бившия *** на дружеството, в което е посочено недобросъвестно поведение на търговеца. Предлага наказателното постановление да бъде потвърдено, както и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, като препис от наказателното постановление е връчен на жалбоподателя на 19.09.2022г. видно от приложената към наказателното постановление разписка, а жалбата е подадена до РС – Пловдив чрез ТД НАП – гр.Пловдив на 03.10.2022г., съгласно отразения входящ номер. Жалбата също така е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 15.03.2022г., свидетелят И. Й. Г. – в качеството и на *** ТД на НАП – гр.Пловдив извършила проверка, при която установила, че „С. И И. ****“ ЕООД, ЕИК:206647808, със седалище и адрес на управление *** – като лице, регистрирано по ЗДДС, не е спазило установения от закона срок за подаване на отчетните регистри по смисъла на чл.124 от ЗДДС в ТД НАП – Пловдив за данъчен период от 01.02.2022г. до 28.02.2022г., а именно – до 14.03.2022г. включително. Същите отчетни регистри били подадени с вх.№

С оглед на горното, на 17.05.2022г. свидетелят Г. съставила АУАН № F655803/17.05.2022г. срещу „С. И И. ****“ ЕООД, ЕИК:206647808 за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС, във вр.с чл.125, ал.3 от ЗДДС, който АУАН бил съставен в съставен в присъствието и подписан от упълномощено лице – Н. В. Р.. Въз основа на същия акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел И. Й. Г.. Същата помни случая, като описва начина на извършване на проверката и сторените при последната констатации. Съдът намира същите показания за последователни, логични, непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност, поради които ги кредитира изцяло. От същите се установява начина на констатиране извършеното нарушение, фактите по същото, както и процедурата по съставяне на акта.

Следва да се посочи, че описаната в наказателното постановление фактическа обстановка не е спорна между страните, по същество не се оспорва от жалбоподателя.

Относно приложението на процесуалните правила: С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като материалната компетентност на административнонаказващия орган и актосъставителя следва от така представената Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на изпълнителния директор на Национална агенция по приходите, като за втория следва да бъде съобразена и разпоредбата на чл.193, ал.2 от ЗЗД. При съставянето на АУАН и при издаването на НП не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на административно - наказателното производство по налагане на наказание санкция на жалбоподателя. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя и да ограничава правото му по чл.44 от ЗАНН в три дневен срок от съставяне на акта да направи и

писмени възражения по него. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Спазени са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

На следващо място, в хода на съдебното следствие, при преценка на цялата доказателствена съвкупност, се установяват достатъчно данни за извършено деяние, с което „С. И И. ***“ ЕООД, ЕИК:206647808, със седалище и адрес на управление *** е нарушило разпоредбата на чл.125, ал.5 от ЗДДС, във вр.с чл.125, ал.3 от ЗДДС - за това, че на 15.03.2022г., в гр.Пловдив, като регистрирано по ЗДДС лице, не е спазило установения от закона срок за подаване на отчетните регистри по смисъла на чл.124 от ЗДДС в ТД НАП – Пловдив за данъчен период от 01.02.2022г. до 28.02.2022г., а именно – до 14.03.2022г. включително.

Съгласно вече посоченото – установяват се всички съставомерни от обективна страна за описаното деяние обстоятелства, които не са спорни между страните.

Съдът намери за неоснователно възражението, че от субективна страна нарушението не е извършено, доколкото *** на дружеството е наел ***, който по незнайни причини не е подал отчетните регистри. В случая е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, която е обективна и безвиновна. В този смисъл без значение за последната отговорност е по какви причини не са подадени отчетните регистри в срок и дали същото е поради бездействие на *** или на трето лице, натоварено със същото. В тежест на дружеството е да организира дейността си така, че да отговори на изискванията на ЗДДС. Отделно от това, по преписката е налична и електронна кореспонденция с Е. К. – посочена като бивш *** на дружеството, в която същата сочи, че е принудена да прекрати дейността си с жалбоподателя поради липса на адекватна комуникация с ***.

Също така съдът намери, че в случая не се констатира основания за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Конкретното установено нарушение, както и обстоятелствата по същото разкрива една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение. Процесното нарушение

е такова на простото извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобно деяние, като последната не е необходимо /и не е възможно/ да се установява във всеки отделен случай.

Ето защо не може да бъде коментирано твърдението на жалбоподателя, че в държавният фиск не е бил ощетен по никакъв начин, доколкото подобни щети в случая се неустановими.

Що се отнася до посоченото, че регистрите все пак са били подадени, то установява се, че същото е сторено след значително закъснение, а именно – повече от два месеца, при това – след като вече срещу дружеството е бил съставен АУАН за същото.

Още без значение е обстоятелството, че към онзи момент дружеството не е осъществявало дейност, доколкото последното, като субект регистриран по ЗДДС, остава адресат на задължението по чл.125, ал.5 от ЗДДС, във вр.с чл.125, ал.3 от ЗДДС.

При разглеждане въпроса за съответствието на наложената имуществена санкция с тежестта на нарушението следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.179, ал.1 за установеното нарушение е предвидено наказание за юридически лица - имуществена санкция в размер от 500 лева до 10 000 лева. В случая имуществената санкция е определена в минимален размер, съгласно описаната в наказателното постановление фактическа обстановка не се твърди нарушението да е поредно, нито други отегчаващи отговорността обстоятелства, поради което следва изводът, че наказанието отговарят на тежестта на установеното нарушение.

С оглед изхода на спора, на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН, вр. чл.144 от АПК, вр. чл.78, ал.1 от ГПК, съдът следва да присъди разноски на въззиваемата страна, както искане е сторено от същата, чрез процесуални и представител. Съгласно чл. 63, ал. 5 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Последната разпоредба от своя страна при определянето на максималния размер на възнаграждението препраща към Наредба за заплащането на правната помощ (Обн. ДВ бр. 5 от 17.01.2006 г.). Съгласно чл. 27е от Наредбата възнаграждението за защита в

производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. Във въззивното производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт, който е взел участие в проведеното открито съдебно заседание. Съдът намира, че делото не разкрива нито фактическа, нито правна сложност, за разглеждането е в рамките на едно съдебно заседание, с кратка продължителност, разпитани са двама свидетел, фактическата обстановка не е била спорна между страните, поради което съдът намира, че справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния размер, предвиден в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, изр. първо, пред. първо от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 646309-F655803 от 07.07.2022г. издадено от М. К. Л., на длъжност *** в ТД НАП-Пловдив, с което на „С. И И. ****“ ЕООД, ЕИК:206647808, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от И. И. Х., на основание чл.179, ал.1 от ЗДДС е наложена административно наказание - имуществена санкция в размер на 500 лв. (петстотин лева), за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС, във вр.с чл.125, ал.3 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „С. И И. ****“ ЕООД, ЕИК:206647808 **ДА ЗАПЛАТИ** на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ сумата от 80,00 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд – гр.Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____